

عنوان مقاله:

نفی من درگذراز خود رازدست یابی به حقیقت من

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمدرضا ایمانیان نجف آبادی - مدرس دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

با بررسی قرآن، داستان هایی منقول از زندگی عرفا و برخی کتب آنان صحت این ادعا تایید میشود که پیمودن طریقت در عرفان عملی بر روی تفسیر و تاویل های من از نگاه عارف اثر میگذارد. در حالی که در ابتدای سیر و سلوک من عارفان منی واقعی است که میتوان آن را نمادی از شیطان در نظر گرفت، در بخشی دیگر از مسیر دیدگاه آنها دربارهی من تغییر می کند و حقیقتی میشود که به باور نگارنده میتوان آن را نامی از نامهای خدا قلمداد کرد. به نظر میرسد در این راه سالک از طریق نفی و نیست کردن من که هرگز به معنای انکار آن نیست، از خود عبور میکند تا به حقیقت من دست یابد. در عین حال خود را میتوان پلی ما بین دو تعبیر گفته شده دربارهی من در نظر گرفت که گذر از آن به منزلهی پیمودن منازل طریقت تا انتهای فنا فی الله است. از نظر نگارنده سالک با نفی من در سفری طولانی از جهان واقعیتهای به عالم حقایق مییابد. نکتهی قابل تامل در نحوهی آشکار شدن حقایق برای عارفان این است که آن ها با مداومت در این راه به گونهای حرکت میکنند که هر گاه واقعیتی بر پایهی حق و راستی نفی و نیست شود حقیقت پشتپردهی آن آشکار میشود.

کلمات کلیدی:

من، خود، واقعیت، حقیقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581522>

